

Dawson, 13/3 1924

Draga punčka!!!

Pozdravjam Te takoj v prvi besedi in sicer naj ljubše. Tudi danes sem v dobil Tvoje pismo. Torej glede slike seti še enkrat srčno zahvalim. In slika se mi zelo dopade. Kar pa še bol vesel bi bil, če bi ti videl vsaj še nohce na sliki, torej prosil bi Te, če imaš, da mi pošleš še eno, če ne celo, vsaj do pasa dol, tako da bom te videl celo. Pa prosim se ne vžalit, ker ti tako pišem. Sedaj, ko pridem iz majne in zvečer, prej ko grem spat jo pogledam in sicer ne samo enkrat.

Torej nisem gotov za prit na janki in tudi ne v raton, če pa bom v slučaju prišel, tibom telefona. Če pa pridem ali ne pridem, moje srce je vedno isto. Prvi krat ko pridem, si bom uzal par dan leaf in bomo imela časa za si kaj povedat. Torej jast tebe zaupam in še bol lahko ti mene. Sedaj sem jast vsaki večer doma, edino grem k Ujcu.

Tvojih staršev jast ne bom nikdar [po]zabil, toje mame posebno ne. Torej Mici, ono večer, ko je bil tudi Blaž na Janki in ko so mi toji starši rekli, da se lahko ženmo kadar čemo. Jast dobro vem, kako in kaj sem govoril tvojim staršem, če pa bi hotel vse one besede nazaj vzeti brez vzroka, bi me moglo biti sram vsakega najslabšega človeka na svetu, kar pa do danes se ne sramujem pred nobenim. Upam, da se ne bom tudi njih. Sedaj srčno poz. [dravljam] starše in družino in vsi na Janki, osobito Tebe, Preljubno srce.

Rečem kod pravjo Italjani: se spremenijo zvezde, se spremeni sonce, se spremeni luna ali misel moja nigdar ne.

Z Bogom, piši